

Elin Appel: Den, der har overværet denne Debat i Dag, er blevet klar over, at det gennem de fleste Ordføreres Taler er gaaet som en rød Traad, at den stærke Erklæring, som den højtærede Udenrigsminister afgav i Gaar om Danmarks Forsvarsvilje, ikke skulde staa, som 19. Januar-Erklæringen kommer til at staa i Historien, nemlig som en Erklæring, hvis Ord ikke paafulgtes af Handling.

Heri er jeg fuldkommen enig, men naar jeg har taget Ordet, er det, fordi jeg mener, at man paa eet Punkt i Dag dog har ladet sig nøje med Talemaader — og paa et Punkt, jeg anser for ret væsentligt. Det vakte naturligvis Opsigt hos os alle — og det har været omtalt mange Gange i Dag —, da den højtærede Forsvarsminister i sin Fremsættelsestale den 2. Marts oplyste, at kun 5 Milioner af de 38 Mill. Kr., som Rigsdagen har bevilget i indeværende Finansaar, var brugt. Aarsagen hertil var, som den højtærede Forsvarsminister sagde, „Knapheden paa udenlandsk Valuta“.

Det, jeg gerne vil anke over, er, at alle de ærede Ordførere har taget dette Argument fuldkommen for gode Varer. Det er dog dette Problem, som bl. a. skal sættes under Debat i Dag. Hvis man med ærlig Vilje vil tale om, hvordan man hurtigst kan faa et Forsvarsberedskab, bliver man ogsaa nødt til at tale om, om man først skal indkøbe dette Beredskab, naar man faar udenlandsk Valuta tilovers — det vil sandsynligvis vare meget længe, før en saadan Rest fremkommer —, eller om man skal sørge for at have denne udenlandske Valuta til Raadighed.

Der er ikke nogen partipolitisk Strid at rejse i den Anledning. Jeg tror, de fleste ærede Medlemmer i denne Sal maa bære Medskyld i denne Sag. Jeg erkender, at jeg selv ikke i Forbindelse med Balancebudgettet sidste Aar spurgte om Posten Militærberedskab. Det var der mange andre, der heller ikke gjorde, og derfor har vi fraskrevet os Retten til at kritisere, at det ikke skete, men vi har ikke fraskrevet os Retten til at erkende, at vi tog fejl. Jeg mener, Rigsdagen maa have Raad til at erkende dette. Vi maa erkende, at vi troede, vi havde bedre Tid. Jeg ved meget vel, at de, der er positivt indstillet i Forsvarssagen, har megen Grund til at anke over Sabotage fra det radikale Partis Side, som det ogsaa er vist i Dag, men vi har ogsaa Grund til at anke over os selv.

Hvis vi fortsat skal acceptere, at de militære Indkøb skal foretages, naar der bliver en Rest Valuta, vil det som nævnt vare

meget længe, og derfor maa det Problem, som ogsaa skal tages op i Dag — hvis vi ikke paa dette Omraade skal fortabe os i Talemaader —, blive: Skal der paa den Finansplan, som nu skal lægges for næste Aar, være en Post til det militære Beredskab eller ej? Hvis man ikke ønsker dette, hvis man ogsaa næste Aar vil godtage det Argument, at man ikke købte noget, fordi vi ingen Valuta havde tilovers, er det ikke meget værd at tale om, at man vil *ofre* noget i denne Sag. Da er det heller ikke meget værd at sige, at vi af al vor Kraft vil forsvare vor Selvstændighed.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at vi i 1940 havde forpasset Forberedelsernes Periode. Det er jeg fuldkommen enig i. Jeg er meget bange for, at vi skal gøre dette een Gang til, saadan som det ærede Medlem ogsaa udtalte. Hvis der skal være Realitet i Drøftelserne herom, hvis vi ikke een Gang til skal forpasse Forberedelsernes Periode, maa vi spørge os selv, om vi, naar vi bruger Ordet *ofre*, mener noget som helst dermed, eller om vi tænker os virkelig at ville undvære noget for at faa et Forsvarsberedskab købt inden for de meget beskedne Rammer, der er afstukket i Aar.

Den, der som Historiker har beskæftiget sig meget med Danmarks Historie, ved, at det er et gennemgaaende Træk fra Aarhundrede til Aarhundrede i vor Historie, at vi har forpasset vor Forberedelsestid. Det er Grunden til, at jeg mener mig forpligtet til i en akut Situation at sige fra.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):

Det ærede Medlem Fru Elin Appel var saa venlig at citere nogle af de Oplysninger, som jeg gav Tinget i en Tale den 2. Marts. Hvis det ærede Medlem ogsaa havde været saa venlig at læse *alt*, hvad jeg sagde ved den paagældende Lejlighed, tror jeg, det ærede Medlem kunde have sparet sig en hel Del af de Betragtninger, ja, rimeligvis hele den Tale, som det ærede Medlem nu holdt.

Jeg oplyste ganske rigtigt, at det hverken for den nuværende Regering eller for den tidligere Regering har været muligt paa Grund af Valutaforholdene at udnytte de Bevillinger, som Rigsdagen har givet til Hæren og Søværnet, men jeg oplyste ogsaa i den paagældende Tale, at den nuværende Regering er i Gang med et Forsøg paa at finde en Løsning af det Problem, som den tidligere Regering maatte give op over for.

Det forbauser mig, at det ærede Medlem Hr. Harald Petersen i Dag har villet paastaa, at Socialdemokratiets Standpunkt